

Arrest

nr. 80 577 van 2 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 18 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2012.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat Y. BI en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen eind maart 2000 het Rijk binnen en diende op 9 maart 2012 een asielaanvraag in. Op 4 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Han-bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nianjiang in de provincie Fujian, Volksrepubliek China. Op uw vijftienvingste levensjaar (°08/11/1965) huwde u met L. X. die toen 21 jaar oud was en nog niet de officiële minimum huwelijksleeftijd had bereikt. Jullie kregen daarom pas in het tweede jaar van

jullie huwelijk een huwelijkscertificaat. Op het moment van uw huwelijk was uw echtgenote twee à drie maanden zwanger. Ze beviel in het jaar van het paard van een dochter (1990-1991) die nu tweeëntwintig jaar oud is. Jullie kregen een tweede dochter die viereneenhalf jaar jonger is dan uw eerste dochter (°1994-1995). Eind mei 1996 werd u thuis gearresteerd en opgesloten in het gebouw van het dorpscomité omdat u twee dochters had en daarmee de geboortequota van het gezinsplanningsbeleid overschreed. De volgende dag werd u vrijgelaten. Nog een dag later werd u opnieuw opgepakt en meegenomen voor sterilisatie. Onder het gezinsplanningsbeleid kreeg u ook een boete van 53.000 yuan (6.305,31 euro) omdat jullie huwden toen uw echtgenote nog niet de officiële minimum huwelijksleeftijd had en omdat uw echtgenote zwanger werd voor jullie het huwelijkscertificaat verkregen. U kon de boete niet betalen. Daarom werden tussen augustus en oktober de deur en ramen van jullie huis vernield. Omdat u was gesteriliseerd lachten anderen u uit. Hetzelfde jaar nog dook u onder en werkte op bouwwerven in en rond de stad Fuzhou, een stad waar u voordien ook had gewerkt. U kon omwille van de sterilisatie geen zwaar werk meer doen omdat u pijn hebt in uw rechterbeen. U vond dat u niet meer in China kon wonen en besloot het land te verlaten. In 1999 verkreeg u uw paspoort. U verzamelde geld via uw broers en zussen.

In maart 2000 verliet u de Volksrepubliek China, maakte daarbij gebruik van uw paspoort en vloog naar Maleisië. Vervolgens vloog u verder naar Griekenland. In Griekenland nam u de boot naar Italië van waar u via Frankrijk verder spoorde naar België waar u dezelfde maand arriveerde.

In België werkte u op de bouw en in restaurants. U diende twee regularisatieaanvragen in en vroeg het statuut aan van slachtoffer van mensenhandel. Die werden u geweigerd. U kreeg meermaals het bevel om het grondgebied te verlaten. Op 07/03/2012 werd u opgepakt omwille van illegaal verblijf en opgesloten in een gesloten centrum. Op 09/03/2012 diende u een asielaanvraag in.

U verklaarde niet naar de Volksrepubliek China terug te kunnen keren omwille van de nog openstaande boete en omwille van het geld dat u leende om naar het buitenland te gaan.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van uw identiteitskaart neer. In uw regularisatiedossiers en uw dossier van uw verklaring als slachtoffer van mensenhandel steekt ook nog een kopie van een op 09/01/2006 in Brussel uitgereikt paspoort.

B. Motivering

Na het gehoor door het CGVS wordt vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan het feit dat u de Volksrepubliek China bent ontvlucht omdat u het slachtoffer bent geworden van een gedwongen sterilisatie binnen het gezinsplanningsbeleid en daarom werd uitgelachen, omdat u door de sterilisatie geen zware arbeid meer kon verrichten wegens pijn in het rechterbeen, omdat u wegens overtreding van het gezinsplanningsbeleid een boete kreeg, die boete niet kon betalen en daarom de deur en de ramen van jullie huis werden vernield en dit om verscheidene redenen. Zo wordt er vastgesteld dat u na de door u ingeroepen feiten waarop u uw asielmotieven baseert nog tot in maart 2000 wachtte om de Volksrepubliek China te verlaten. U verklaarde dat u tussen 1996 en maart 2000 gedurende drie jaar zat ondergedoken (CGVS p. 2). Echter, in die periode werkte u gedurende drie jaar op bouwwerven in en rond de hoofdstad van de provincie Fujian, Fuzhou. Het feit dat u openlijk werkte op bouwwerven in de hoofdstad van de provincie waar u vandaan komt, kan bezwaarlijk als onderduiken worden beschouwd. Dit is des te meer zo gezien u voordien, naast werken in uw dorp, ook al in de stad Fuzhou op bouwwerven werkte (CGVS p. 3). Deze vaststelling ondermijnt in grote mate uw bewering dat u omwille van deze redenen de Volksrepubliek China bent ontvluchte.

De ongeloofwaardigheid van het feit dat u om deze redenen uw land van herkomst hebt verlaten, wordt bevestigd door het feit dat u, ondanks dat al sinds het jaar 2000 in België bent, tot 09/03/2012 wachtte om een asielaanvraag in te dienen. Uw verklaring hiervoor dat u bang was dat aan te vragen omdat u hier illegaal verbleef, houdt weinig steek. Tijdens uw verblijf in België kwam u tijdens politiecontroles immers meermaals in contact met de Belgische politiediensten, legde u een verklaring af als slachtoffer van mensenhandel en diende u meerdere regularisatieaanvragen in. U kwam tijdens uw verblijf in België dus meermaals in contact met de Belgische autoriteiten en had zodoende telkens de mogelijkheid om een asielaanvraag in te dienen. Bovendien had u voor deze procedures een advocaat. Verder wordt daarover opgemerkt dat u tijdens deze procedures nergens gewag hebt gemaakt van het feit dat u omwille van de door u nu ingeroepen asielmotieven de Volksrepubliek China hebt verlaten.

Ook verliet u de Volksrepubliek China met uw eigen paspoort en vroeg u hier in België op de Chinese ambassade een nieuw paspoort aan (CGVS pp. 4). U bood zich zodoende twee keer aan de autoriteiten van het land dat u ontvluchtte en bent ontvlucht. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van het feit dat u omwille van de door u ingeroepen asielmotieven zou zijn ontvlucht.

Verder wordt opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt van uw huwelijk, jullie twee kinderen, de sterilisatie, de boete en de vernieling van de deur en de ramen van jullie huis.

Tot slot wordt vastgesteld dat u geen enkel origineel begin van bewijs neerlegt aangaande uw identiteit. De niet eensluidend verklaarde kopieën van uw identiteitskaart en paspoort hebben geen bewijswaarde, kopieën kunnen immers mits enig knip en plakwerk gemakkelijk worden vervalst.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt vast dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt de schorsing en annulatie van de bestreden beslissing. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, §1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter, tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld die houdt in dat de Raad het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker roept de “*SCHENDING ART. 8 EVRM*” in. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt verder dat verzoeker opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Hij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker stelt dat hij door de Chinese autoriteiten wordt gevisieerd omdat zijn gezinssituatie in strijd is met het Chinese gezinsplanningsbeleid. Verzoeker voert aan dat “*China kent een uitermate strenge geboortepolitiek waarbij kinderen enkel mogen geboren worden binnen een huwelijk tussen man en vrouw en waarbij per echtpaar slechts één kind is toegelaten, tenzij op het platteland waar een tweede kind wordt getolereerd. Verzoeker heeft een kind dat buiten huwelijk is geboren, hetgeen in strijd is met China's strenge geboortepolitiek. Daarenboven heeft verzoeker twee dochters hetgeen volledig in strijd is met China's geboortepolitiek. Om deze redenen zal verzoeker hoogstwaarschijnlijk vervolgd worden door de Chinese autoriteiten, te meer hoger vermelde boete op heden nog niet werd aangezuiverd.*”

3.2. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.3. Verzoeker legde in het kader van zijn asielaanvraag een kopie van zijn identiteitskaart neer terwijl hij bij het verzoekschrift een kopie voegt van een paspoort, dat op 9 januari 2006 in Brussel werd uitgereikt door de Chinese ambassade en hij dit stuk had neergelegd in het kader van een regularisatieaanvraag.

Verzoeker faalt aldus in zijn medewerkingsplicht te meer nu hij evenmin zijn reisweg staft en niet aantoonbaar wanneer hij China verlaten heeft en in België gearriveerd is. Dit klemmt temeer nu zijn voorgehouden reisweg evenmin kan overtuigen. Verzoeker verklaarde naar België te zijn gereisd met zijn eigen paspoort, maar dat dit werd verscheurd door de smokkelaar die hem op zijn reis begeleidde (gehoorverslag CGVS, p.4). De Raad ziet echter niet in waarom verzoeker beroep diende te doen op een smokkelaar om met zijn eigen paspoort te reizen, laat staan waarom deze zijn paspoort zou verscheuren. Verzoeker biedt geen aannemelijke verklaring voor voorgaande vaststellingen, die zijn algehele geloofwaardigheid aantasten en een negatieve indicatie inhouden wat het asielrelaas betreft.

3.4. Verzoeker staft evenmin zijn asielmotieven. Voor zover verzoeker zijn land van herkomst diende te ontvluchten omdat hij zowel omwille van zijn huwelijk als omwille van zijn kinderen werd vervolgd en bovendien een boete kreeg, onder dwang gesteriliseerd werd en de ramen en deuren van zijn huis werden vernield, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker deze gebeurtenissen staft aan de hand van allerlei documenten. Ook al wordt ter terechtzitting een medisch attest neergelegd waaruit zou kunnen blijken dat verzoeker gesteriliseerd werd, dan nog toont verzoeker niet aan dat hij twee kinderen heeft, noch dat hij vervolgd en beboet werd wegens het overtreden van het Chinese gezinsplanningsbeleid, noch dat zijn huis werd vernield. Aldus staft verzoeker geen enkel fundamenteel element van het asielrelaas en biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, te meer daar uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker nergens gedurende zijn andere procedures ook maar enigszins melding maakte van deze feiten. Zelfs al zou verzoeker twee dochters hebben dan stelt de Raad nog vast dat ten eerste, verzoekers eerste dochter, in tegenstelling tot de bewoordingen van het verzoekschrift, wel degelijk binnen het huwelijk werd geboren doch 2 à 3 maanden voordien werd verwekt (gehoorverslag p. 5- 6) en dat ten tweede, verzoeker afkomstig is van het platteland (woonachtig in dorp B. van geboorte tot aan vertrek, verklaring DVZ vraag 9 en gehoorverslag p. 2; arrestatie door dorpscomité, vragenlijst DVZ vraag 3.5 en gehoorverslag p. 6), zodat evenmin aannemelijk is dat hij geen tweede kind zou mogen hebben zoals het verzoekschrift beweert, wat verzoeker daarenboven bevestigt *“ik had enkel twee dochters, ik oversteeg de quota dus niet (...) ik kreeg boete omdat ik geen huwelijkscertificaat had bekommen”* (gehoorverslag p. 5) en waarbij hij de boete (o.m.) verkreeg omdat *“tweede dochter omwille dat we geen aangifte deden aan gezinsplanning of dorpscomité van tweede zwangerschap”*. Zodoende ontkent verzoeker zelf de voorgehouden vervolging omwille van het loutere hebben van twee dochters. Dat hij China moet verlaten omwille van administratieve slordigheid van verzoeker en de eventuele boetes die daarmee gepaard gaan, is geheel aan verzoeker te wijten en bovendien toont verzoeker niet aan dat een administratieve boete een vervolging is in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van 48/4 van de vreemdelingenwet. Tot slot kunnen er ernstige bedenkingen geuit worden bij het als asielmotief aandragen van een nog te betalen boete (gehoorverslag p. 6), wanneer verzoeker minstens het drievoudige bedrag aan een smokkelaar betaalde om zijn reis naar Europa te financieren (verklaring DVZ, vraag 34, zie tevens administratief dossier).

3.5. De commissaris-generaal wijst er verder terecht op dat uit verzoekers handelwijze evenmin een nood aan internationale bescherming kan blijken, wat de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder onderuithaalt. Immers, niettemin de voorgehouden feiten plaatsvonden in de loop van het jaar 1996, wachtte verzoeker nog tot maart 2000 om de Volksrepubliek China te verlaten. Na aankomst in België in 2000 verzuimde verzoeker bovendien om een asielaanvraag in te dienen en deed dit pas op 9 maart 2012, toen hij geconfronteerd werd met zijn illegale verblijfsstatus. Van iemand die nood heeft aan internationale bescherming kan echter redelijkerwijze worden verwacht dat hij betracht om deze zo snel mogelijk te bekomen, en hiertoe ernstige inspanningen levert. Dit is *in casu* klaarblijkelijk niet het geval. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten met zijn eigen paspoort en hier in België een nieuw paspoort aanvraag bij de Chinese ambassade, wat er ontegensprekelijk op wijst dat verzoeker niet in de negatieve aandacht staat van de Chinese autoriteiten en voor deze ook niet bevreesd is.

3.6. In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen en bevestigen van zijn asielmotieven, doch onderneemt niet de minste poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind. De Raad dient dan ook vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongelooftwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.7. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanbrengt van zijn beweerd vervolging verduidelijkt hij niet dat deze ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker argumenteert dat *“De geboortepolitiek in China maakt een onaanvaardbare inmenging uit van het openbaar gezag, waardoor verzoeker minstens recht moet hebben op de subsidiaire beschermingsstatus.”*

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De schending van artikel 8 EVRM wordt tenslotte niet dienstig aangevoerd in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552). Verzoekers opmerkingen dat hij in België *“is ingeburgerd”* en *“totaal is vervreemd van zijn geboorteland”* zijn migratiemotieven en aldus evenmin relevant bij het beoordelen van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

6. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK